

ŠTUDENSKA PRAVDA

PRIMER

»ŠTUDENSKA PRAVDA 2018«

Družina Rozman je bila povsem običajna slovenska družina. Oče Franc Rozman je v 60. letih prejšnjega stoletja uresničil svoje sanje in na nepremičnini parc. št. 1798/1 k.o. Maribor-Grad, katere solastnika sta bila z ženo Marijo Rozman, odprl gostinski lokal. Pri njegovem vodenju sta mu pomagala starejša sinova Andrej in Aleš Rozman, ki sta do leta 1978 postopoma prevzela očetovo dejavnost. Franc in Marija Rozman sta ugotovila, da bi bilo smiselno, če bi sinova postala tudi pravna lastnika gostinskega lokala, kar bi očetu omogočilo zaslužen upokojitev. Tako sta Franc in Marija Rozman nepremičnino, na kateri stoji gostinski lokal, leta 1980 podarila svojima sinovoma Andreju in Alešu Rozmanu, vsakemu do ene polovice.

Starejša brata Rozman sta svojo dejavnost, zdaj že kot prava lastnika, leta 1988 razširila na nudenje hotelskih storitev in organizacijo turističnih izletov po Sloveniji. Ker je promet v njuni gostilni-hotelu (v nadaljevanju hotelu) silovito narasel, so hotelski gostje svoje avtomobile parkirali tudi na sosednji nepremičnini parc. št. 1798/2 k.o. Maribor-Grad, ki je bila v solastnini Franca in Marije Rozman. Posel je cvetel, nakar se je 10.3.1992 zgodila tragedija. Franc Rozman, oče in začetnik uspešnega posla, je po dolgotrajni bolezni umrl. Za sabo je pustil ženo Marijo Rozman in sinove Andreja Rozmana, Aleša Rozmana, Blaža Rozmana ter Branimirja Rozmana.

Ob koncu leta 1992 se je na mariborskem sodišču začel zapuščinski postopek. Blaž in Branimir Rozman sta kmalu izrazila nestrinjanje z dejstvom, da bi po očetu enakopravno dedovali vsi, saj sta bila prepričana, da sta Andrej in Aleš Rozman že bila »poplačana«, in sicer z darilno pogodbo iz leta 1980. Kljub številnim sporom so se bratje ob materinem soglasju uspeli dogovoriti, da bosta Blaž in Branimir Rozman lahko pričela z gradnjo hiše dvojčka na nepremičnini parc. št. 1798/2.

Leta so minevala, hiša se je izgradila, zapuščinski postopek pa se je še vedno vlekel. V vmesnem obdobju je prihajalo do vedno hujših sporov, kar je bratske odnose povsem ohladilo. Med prijatelji in sorodniki se je začelo govoriti, da sta brata Andrej in Aleš Rozman oblikovala zavezništvo Alfa, brata Blaž in Branimir Rozman pa zavezništvo Beta. Prvo je uspešno vodilo hotelirsko dejavnost, zavezništvu Beta pa ni bilo všeč, da hotelski gostje svoje avtomobile parkirajo na nepremičnini parc. št. 1798/2, na kateri sta zgradila hišo. Ni minilo tedna, ko Blaž in Branimir Rozman ne bi naredila nekaj na škodo starejšima bratoma. Sprva sta zgolj preprečevala parkiranje gostom, na parkirane avtomobile pa izobešala grozilne letake, da bodo avtomobili odpeljani, za nezakonito parkiranje pa bo zaračunana parkirnina, saj se parkirišče nahaja na njuni nepremičnini.

Zapuščinski postopek se je zaključil 27.1.2012, ko je okrajno sodišče izdalo sklep o dedovanju, ki pa ni ničesar rešil. Solastniški delež preminulega očeta na nepremičnini parc. št. 1798/2 so namreč podedovali vsi dediči: mati in štirje bratje. Motilna ravnanja s strani zavezništva Beta so se nadaljevala, saj so gostje hotela še naprej parkirali na »njunem« parkirišču na nepremičnini parc. št. 1798/2. Mlajša brata sta uresničila grožnje in nekatere avtomobile odpeljala, glede tistih, ki jih nista, pa sta naročila Boru Rozmanu, 11-letnemu sinu Branimirja

Rozmana, da jih med igro poškoduje, kar je slednji tudi storil. O poškodbah na avtomobilih in dejstvu, da so številne odpeljali »pajki«, se je pričelo pisati na svetovnem spletu.

Ker so vsi skupaj dojeli, da obstoječe stanje ni zdržno, so se odločili za razdelitev solastnine. Tako je mariborsko sodišče s sklepom o razdružitvi solastnine z dne 22.1.2015 odločilo, da bo nepremičnini parc. št. 1798/2 pripadala bratoma Blažu in Branimirju Rozman, mati pa je svoj delež prav tako prepustila njima. V zameno za to sta brata Andrej in Aleš Rozman dobila vinograd v Pomurju, mati pa avtomobil. Lastninsko stanje je bilo s tem urejeno, ne pa tudi medsosedske spori. Motilna ravnanja so se namreč stopnjevala do te mere, da je zaradi njih in zapisov na spletu, ki so jih objavljali gostje, promet v hotelu drastično padel, kar je povzročilo veliko finančno izgubo za njuni družini.

Andrej Rozman se je odločil, da bo potrebno ukrepati. Zato je pričel snemati dogajanje na parkirišču, Aleš Rozman pa je za pomoč zaprosil komandirja PP Maribor, ki je svojemu delavcu Marku Georgievskemu neuradno odredil opazovanje in snemanje dogajanja na parkirišču. V petih mesecih je Andrej Rozman naredil 14 posnetkov, iz katerih motilna ravnanja niso razvidna, so pa motilna ravnanja (poškodovanje avtomobilov, preprečevnje parkiranja idr.) razvidna iz 11 posnetkov, ki jih v istem času posnel policist Marko Georgievski. Policist za to ni imel odredbe, ki bi temeljila na zakonu, poleg motilnih ravnanj pa je posnel tudi zasebne trenutke Blaža in Branimirja Rozmana, ko sta slavila rojstne dneve, ko so imeli družinske piknike, ko so se otroci igrali na vrtu idr. Vse posnetke je pridobil tako, da ga nihče ni opazil (skrivanje), posnetke pa je izročil Andreju Rozmanu.

Ker se stvari niso uredile po mirni poti, se brata Andrej in Aleš Rozman obračata na vašo odvetniško pisarno, da jima pomagate razrešiti situacijo. Trdita, da priznavata lastninsko pravico Blaža in Branimirja Rozmana na predmetnem parkirišču, vendar sta prepričana, da tudi njima pripada neka pravica, saj parkirišče uporabljata že vrsto let. Prav tako želita, da se odpravi krivica, ki jima je nastala zaradi motilnih ravnanj, v posledici česar se danes v njunem hotelu obrne bistveno manj gostov kot nekoč.